

forslag under Nr. 11. Ifølge § 18 maa en Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse her i Landet, ikke indgaa Ægteskab, naar Fattigbestyrelsen paa hans Forsørgelsessted gør Indsigelse derimod. Man har indenfor Udvalget heroverfor gjort gældende, at der herigennem indirekte stilledes Krav til de respektive Fattigbestyrelser om, at de ligesom skulde sidde paa Lur efter, om nogen af de Personer, der var under vedvarende Fattigforsørgelse i deres Kommuner, agtede at indgaa Ægteskab. Dette vilde naturligvis være ugørligt. Man har derfor ment at maatte forlange, at den Mand, der er under vedvarende Fattigforsørgelse, skal have Samtykke af sin Forsørgelseskommune; men Konsekvensen heraf er blevet, at man under Ændringsforslag Nr. 17 til Lysningsbetingelserne i § 21 har maattet føje et nyt Punkt 12, hvori det kræves, at den, der er under vedvarende Fattigforsørgelse, skal fremlægge Samtykke fra sin Forsørgelseskommune til at indgaa Ægteskab. For at stille alle lige har det været nødvendigt at forlange, at enhver Brudgom, der ikke er under vedvarende Fattigforsørgelse, skal fremlægge Bevis derfor. Denne Paragraf er jeg, og jeg tror flere andre, kun gaaet med til med stor Betænkelighed. Jeg vilde meget have ønsket, at man kunde have afskaffet Fattigattester for dem, der aldrig har været i Berøring med Fattigvæsenet, og det er vel ogsaa tvivlsomt, om man skal give Kommunerne Ret til at gøre Indsigelse imod, at en Mand, der er under Fattigforsørgelse, gifter sig. Jeg vilde have foretrukket, at man havde ophævet Fattiglovens § 42 uden at sætte Bestemmelser som her antydte i Stedet, hvad der imidlertid har stødt paa afgjort Modstand fra nogle Sider indenfor Udvalget. Jeg beklager, at man beholder saadanne Bestemmelser, saa meget mere som noget tilsvarende ikke findes i Norge og Sverige og vistnok heller ikke i noget andet Land.

Til § 152 har Udvalget under Ændringsforslag Nr. 100 stillet Forslag om, at Paragraffen udgaar. Som den er formuleret i Lovforslaget, er den sikkert alt for vidtgaaende, idet efter den enhver Arving efter en Ægtefælle, der har siddet i uskiftet Bo, er berettiget til at begære Boet skiftet, dersom det formenes, at vedkommende Ægtefælle misligholder sine Forpligtelser eller vanrøgter sine økonomiske Anliggender o. s. v. Det er et Spørgsmaal, om der ikke burde findes nogle Bestemmelser, som i nogen Grad værne de Børnene mod Misbrug, f. Eks. Begunsti-

gelse af nogle af Børnene paa andres Bekostning og lignende. Maaske kunde der træffes en Ordning i denne Retning.

Til § 188 har Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 122 gaaende ud paa, at den længstlevende af Ægtefællerne, saafremt der ikke findes Livsarvinger, arver den anden, selv om der ikke er oprettet gensidigt Testamente, dog saaledes, at Formuen ved den længstlevendes Død deles mellem de to Familier. Man har stillet Forslaget ud fra den Opfattelse, at det sikkert kun er i meget faa Tilfælde, at der oprettes et saadant gensidigt Testamente ved Ægteskabets Indgaaelse, hvorved kan sikres, at den længstlevende Ægtefælle arver den anden fuldt ud. Der indtræffer sikkert ogsaa saare ofte ved en Ægtefælles Død det Tilfælde, at den anden gør den pinlige Opdagelse ikke at være Ene-Arving til Boet.

De fleste andre Ændringer, som Udvalget som saadant har stillet, er formelle eller dog af mindre væsentlig Karakter. Paa eet Punkt tror jeg, at de fleste indenfor Udvalget kunde have ønsket at stille Ændringsforslag, nemlig med Hensyn til Ordet „Giftefoged“. Man har dog opgivet det, da man ikke under sine Overvejelser er kommet til noget tilfredstillende Resultat. Ordet modtoges jo ved Lovforslagets Fremsættelse med Forfærdelse, og mangfoldige Forslag om en anden Betegnelse er blevet fremsat, men intet af disse har kunnet samle Udvalget. Muligvis vil det gaa ude i det praktiske Liv, som det er gaaet enkelte af Udvalgets Medlemmer, at de, efterhaanden som de har brugt det mange Gange, har vænnet sig til det, saaledes at de nu endogsaa finder det rigtigt kønt. I alle Tilfælde har man Lov til at haabe paa, at hvis man ikke paa anden Maade kan faa det udryddet, vil det kunne ske, naar Folkeregisteret gennemføres. Som jeg før sagde, er det meget beklageligt, at et Lovforslag ikke derom allerede nu foreligger, da det utvivlsomt paa adskillige Punkter vil kunne gribe ind i dette Lovforslag. Det er blandt andet sandsynligt, at den Virksomhed, der her tiltænkes Giftefogeden, vil kunne gives til en Mand, der faar mange andre Hvery, saa at Ordet Giftefoged da til den Tid vil dø en naturlig Død.

Alle Udvalgets Medlemmer paa 3 nær har stillet Ændringsforslag til § 21, hvorved der tilføjes et nyt Punkt 11, der gaar ud paa, at Brudefolkene skal afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, hvorvidt de har Børn udenfor Ægteskab,